

РЕШЕНИЕ

№ 897

гр. София, 14.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 94 СЪСТАВ, в публично заседание на осми декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: ВЛАДИСЛАВА В. АНГЕЛОВА

при участието на секретаря ВЕРА Й. ТАСЕВА
като разгледа докладваното от ВЛАДИСЛАВА В. АНГЕЛОВА
Административно наказателно дело № 20211110209856 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН

Образувано е по жалба на Д. ИВ. К., ЕГН *****, против Наказателно постановление № xxxxxxxx/20.05.2021г., издадено от Директор на РД "Автомобилна администрация" - София, с което на основание чл. 178в ал. 5 от Закона за движение по пътищата на жалбоподателя е наложено административно наказание "глоба" в размер на 500, 00 /петстотин/ лева за нарушение на чл. 8 ал. 1 от Наредба № 36/15.05.2006г. за изискванията за психологическа годност и условията и реда за провеждане на психологическите изследвания на кандидати за придобиване на правоспособност за управление на МПС, на водачи на МПС и на председатели на изпитни комисии и за издаване на удостоверения за регистрация за извършване на психологически изследвания /Наредба № 36/15.05.2006г. на МТ./

Със срочно подадена жалба въззивникът атакува наказателното постановление по съображения за неправилно приложение на материалния закон. Навежда, че към датата на проверката не е осъществявал таксиметров превоз. Претендира отмяната му.

В съдебно заседание жалбоподателят Д.К., редовно призован, не се явява.

Не се явява процесуалният му представител адв. Ц.А. – АК - Плевен, редовно призован.

Въззиваемата страна, редовно призована, не изпраща представител. В съпроводителното писмо, с което материалите по административнонаказателната преписка са изпратени в съда, е посочено, че при издаване на НП са спазени процесуалните правила и правилно е приложен материалният закон, поради което се прави искане за потвърждаването му. Наведено е възражение за прекомерност на претендирано адвокатско възнаграждение.

Като съобрази изложените от страните доводи и възражения и служебно провери законосъобразността и правилността на обжалваното наказателно постановление, с оглед изискванията на чл. 314 НПК вр. чл. 84 ЗАНН, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

Към 09.05.2021г. на жалбоподателя Д. ИВ. К. не било издавано Удостоверение за водач на лек таксиметров автомобил за територията на Столична община. Към същата дата жалбоподателят Д.К. не бил преминал психологическо изследване за удостоверяване на психологическата годност по реда на Наредба № 36 от 15 май 2006 г. за изискванията за психологическа годност и условията и реда за провеждане на психологическите изследвания на кандидати за придобиване на правоспособност за управление на МПС, на водачи на МПС и на председатели на изпитни комисии и за издаване на удостоверения за регистрация за извършване на психологически изследвания.

На 09.05.2021г. жалбоподателят Д.К. управлявал лек автомобил марка „Дачия“, модел „Логан“ с рег. № xxxxx, собственост на Е.Й.И., ЕГН *****, на територията на град София. Автомобилът бил оборудван като таксиметров автомобил, бил с монтиран електронен таксиметров апарат с фискална памет № xxxxx с номер на фискалната памет № xxxxxxxx и с разрешение за извършване на таксиметрова дейност № 15, издадено на 07.01.2021г., валидно до 31.12.2021г. за община Ч.б. Автомобилът, управляван от жалбоподателя Д.К., бил обозначен като неработещ като такси. Независимо от това за периода от 07:40 до 08:13 часа на 09.05.2021г. жалбоподателят К. извършил три броя таксиметрови превози.

Около 15:20 часа жалбоподателят Д.К. се намирал с управлявания от него автомобил в района на Аерогара София, след терминал II в посока изход към гр. София, като в автомобила нямало пътници. В района на Аерогара София се намирали и служители на РД АА – София, сред които и свидетелят Г. М. Г., заемащ длъжност „инспектор“, които пристъпили към извършване

проверка на жалбоподателя. По време на проверката проверяващите отпечатали от монтирания в автомобила електронен таксиметров апарат с фискална памет фискален бон № 3035 за работна смяна на 09.05.2021г., от който установили извършените три броя таксиметрови превози. Жалбоподателят К. не представил УПГ и УВЛТА. Свидетелят Г.Г. съставил АУАН № xxxxxx/09.05.2021г., с който повдигнал против жалбоподателя административнонаказателно обвинение затова, че е извършил три броя таксиметрови превози, без да притежава УПГ, което свидетелят квалифицирал като нарушение на чл. 8 ал. 1 от Наредба № 36/15.05.2006г. на МТ. Актът бил съставен в присъствието на един свидетел и на жалбоподателя, който вписал възраженията си, че не е извършвал таксиметров превоз, а е управлявал автомобила за лични нужди. В срока по чл. 44 ал. 1 ЗАНН не били депозирани допълнителни възражения срещу АУАН.

На 20.05.2021г. Ч.К. - директор на РД АА - София издал атакуваното наказателно постановление № xxxxxx, с което на основание чл. 178в ал. 5 от Закона за движение по пътищата наложил на жалбоподателя административно наказание "глоба" в размер на 500, 00 /петстотин/ лева за нарушение на чл. 8 ал. 1 от Наредба № 36/15.05.2006г. на МТ.

Горната фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото доказателства и доказателствени средства: гласни - показанията на свидетеля Г. М. Г., и писмени, приобщени по реда на чл. 283 НПК – АУАН № xxxxxx/09.05.2021г., наказателно постановление № xxxxxx/20.05.2021г., фискален бон № 3035/09.05.2021г., длъжностна характеристика за длъжността "инспектор", заповед № РД - 08-30/24.01.2020г. на Министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията, заповед № 589/31.01.2020г. на изпълнителния директор на ИААА.

Съдът се довери на гласните доказателствени средства - показанията на свидетеля Г.Г., които са последователни и изцяло кореспондират на писмените доказателства. Съдът кредитира и писмените доказателства, които оцени като еднопосочни и безпротиворечиви и съответни на гласните доказателствени средства.

Въз основа на изложената фактическа обстановка, съдът достигна

до следните правни изводи:

АУАН и НП са издадени от компетентни административни органи и при спазване на предвидените в чл. 34 ал. 1 и ал. 3 ЗАНН срокове.

При съставяне на АУАН не са нарушени изискванията на чл. 40 и чл. 43 ЗАНН, като актът е съставен в присъствието на един свидетел, който е присъствал при установяване на нарушението, и на жалбоподателя. Подписан е от съставителя, свидетеля и жалбоподателя, на когото е предявен и му е връчен препис от акта.

В АУАН и НП при пълна идентичност са описани и всички обстоятелства на нарушението, като е посочено времето и мястото на извършването му.

И в АУАН и в НП обаче е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като е налице несъответствие между обстоятелствата на нарушението и сочената за нарушена разпоредба. С АУАН е повдигнато административнонаказателно обвинение и с НП жалбоподателят е санкциониран за нарушение на чл. 8 ал. 1 от Наредба № 36/15.05.2006г. на МТ. Посочената като нарушена разпоредба предвижда задължение при всяко постъпване на работа и при извършване на дейността като водач на таксиметрови автомобили или водач на автомобили за обществен превоз на пътници или товари, както и за председател на изпитна комисия, лицата да представят удостоверение за психологическа годност. Нарушение на разпоредбата на чл. 8 ал. 1 от Наредба № 36/15.05.2006г. на МТ би извършил водач, който извършва дейност като водач на таксиметров автомобил, и не представи УПГ. В случая и в АУАН, и в НП, нарушението по идентичен начин е описано като: „...извършил 3 броя курса таксиметрови превози на пътници...без да притежава удостоверение за психологическа годност.“. Предвид горното изложената в АУАН и НП фактическа обстановка, в която е описано, че жалбоподателят не притежава УПГ, не кореспондира с посочената като нарушена разпоредба, която предвижда задължение на водача да представя УПГ.

В случая в АУАН и НП неправилно е приложен и материалният закон, като неправилно е определена нарушената разпоредба. Въз основа на изложените в АУАН и НП факти, актосъставителят и наказващият орган е следвало да ангажират административнонаказателната отговорност на

жалбоподателя за нарушение на чл. 18 ал. 1 т. 4 от Наредба № 34 от 6 декември 1999 г. за таксиметров превоз на пътници. Разпоредбата на чл. 18 ал. 1 от Наредба № 34/06.12.1999г. урежда изчерпателно изискванията, на които следва да отговаря водачът на лек таксиметров автомобил, като съгласно чл. 18 ал. 1 т. 4 от Наредба № 34/06.12.1999г. водачът на лек таксиметров автомобил следва да притежава и валидно удостоверение за психологическа годност, издадено по реда на наредбата по чл. 152, ал. 1, т. 2 от Закона за движението по пътищата. В случая жалбоподателят не е притежавал валидно УПГ и извършвайки таксиметрови превози на 09.05.2021г., е нарушил именно изискването на чл. 18 ал. 1 т. 4 от Наредба № 34/06.12.1999г. , за което отговорността му би следвало да се ангажира на основание санкционната разпоредба на чл. 178в ал. 5 ЗДвП.

Предвид извода за съществено нарушение на процесуалните правила и неправилно приложение на материалния закон, наказателното постановление следва да се отмени.

При тези изводи единствено за пълнота съдът ще посочи, че доводите за обективна и субективна несъставомерност на нарушението са напълно необосновани. Легалната дефиниция за таксиметров превоз се съдържа в § 1 т. 26 от ДР на Закона за автомобилните превози, според която разпоредба "таксиметрови превози" са превозите на пътници срещу заплащане, извършвани от регистрирани превозвачи или от водачи, извършващи дейността от името на регистриран превозвач, но за своя сметка, с леки автомобили до седем места, включително мястото на водача, които водачите държат в готовност, за да изпълнят пътуване до определена от клиента цел. От приобщения като писмено доказателство фискален бон № 3035/09.05.2021г. се установява, че на процесната дата жалбоподателят е извършил три броя таксиметрови превози до момента на проверката му от контролните органи. Недоказани останаха твърденията в жалбата, че на датата на проверката въззивникът е управлявал автомобила за лични цели, като автомобилът му е бил предаден от негов приятел именно с тази цел. Видно от фискален бон № 3035/09.05.2021г., като водач е посочен именно жалбоподателят Д. К., което е достатъчно за извода на съда за необоснованост на доводите му, че на тази дата К. е управлявал автомобила инцидентно и за да обслужи личните си нужди. Напротив – установява се, че на 09.05.2021г. именно жалбоподателят е управлявал автомобила и е извършил три броя

таксиметрови превози, независимо, че самият автомобил е бил означен като неработещ.

Независимо от тези изводи обаче, поради обсъдените по-горе нарушения на процесуалните правила и неправилно приложение на материалния закон, обжалваното наказателно постановление следва да се отмени.

Жалбоподателят не претендира разноски.

При тези мотиви и на основание чл. 63, ал. 2 т. 1 вр. ал. 3 т. 1 и т. 2 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № xxxxxxxx/20.05.2021г., издадено от Директор на РД "Автомобилна администрация" - София, с което на основание чл. 178в ал. 5 от Закона за движение по пътищата на Д. ИВ. К., ЕГН *****, е наложено административно наказание "глоба" в размер на 500, 00 /петстотин/ лева за нарушение на чл. 8 ал. 1 от Наредба № 36/15.05.2006г. за изискванията за психологическа годност и условията и реда за провеждане на психологическите изследвания на кандидати за придобиване на правоспособност за управление на МПС, на водачи на МПС и на председатели на изпитни комисии и за издаване на удостоверения за регистрация за извършване на психологически изследвания.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред по реда на глава XII АПК пред Административен съд – София - град на основанията, предвидени в НПК, в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____